

INSTYTUT
STUDIÓW
PODATKOWYCH
MODZELEWSKI I WSPÓLNICY

TYGODNIOWY PRZEGLĄD INFORMACJI PODATKOWYCH

Od dnia 21 grudnia 2018 r. do dnia 27 grudnia 2018 r.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy Sp. z o.o.

ul. Kaleńska 8, 04-367 Warszawa

ZMIANY W PRAWIE PODATKOWYM

1. Aktualności

Zastąpienie deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 i VAT-7K przekształconym plikiem JPK_VAT

W dniu 4 grudnia 2018 r. na stronie Rządowego Centrum Legislacji opublikowany został projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Ordynacja podatkowa (<https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12318705>). Projekt zakłada, że począwszy od 1 lipca 2019 r. nowa struktura jednolitego pliku kontrolnego zastąpi składane obecnie JPK_VAT i deklaracje podatkowe. Zgodnie z zapewnieniami ustawodawcy projekt ma na celu uproszczenie rozliczeń w podatku od towarów i usług, zaś większość proponowanych zmian ma charakter dostosowujący do wprowadzanego rozwiązania.

Wypełnienie obowiązków związanych z rozliczeniem podatku od towarów i usług wymaga obecnie składania co miesiąc dwóch oddzielnych dokumentów: pliku JPK_VAT oraz deklaracji VAT-7 (projektowane rozwiązanie dotyczy również kwartalnej deklaracji VAT-7K). Nowa, rozbudowana struktura pliku kontrolnego (proponowana nazwa JPK_VDEK) pozwala na zastąpienie obu tych form. Przyjmie ona postać jednego pliku stanowiącego połączenie części deklaracyjnej i ewidencyjnej. Znajdą się w niej wobec tego dane pochodzące z ewidencji i deklaracji, ale także dodatkowe informacje pozwalające na efektywniejszą weryfikację prawidłowości rozliczeń przez fiskusa. Dodatkowym uproszczeniem ma być również eliminacja załączników wymaganych przy składaniu tradycyjnego rozliczenia podatku od towarów i usług, tj. VAT – ZZ (wniosek o zwrot podatku), VAT – ZD (zawiadomienie o korekcie podstawy opodatkowania) i VAT – ZT (wniosek o przyśpieszenie terminu zwrotu daniny) oraz innych wniosków występujących obecnie w deklaracjach. Zostaną one zastąpione polami wyboru zawartymi w strukturze nowego JPK_VDEK. Zniknie także informacja podsumowująca w obrocie krajowym (VAT-27).

JPK_VDEK będzie składany, począwszy od lipca 2019 r., miesięcznie bądź kwartalnie, w zależności od tego jak dotychczas rozliczał się dany podatnik.

Podatnicy rozliczający się kwartalnie będą jednak musieli przesyłać ewidencję za każdy miesiąc kwartału z osobna. Ustawodawca wskazuje, że nie jest to nowy obowiązek, gdyż obecnie podatnicy rozliczając się za okresy kwartalne, również mają obowiązek składania w okresach miesięcznych pliku JPK_VAT zawierającego dane z prowadzonej ewidencji. Zmianie ulegnie zatem jedynie forma przesyłu danych. W ocenie ustawodawcy projektowane zmiany zmniejszają obowiązki informacyjne dla podatników, gdyż uproszczają rozliczenia z urzędem skarbowym. Wszyscy podatnicy będą składali jeden dokument, odpowiednio w terminie miesięcznym lub kwartalnym, bez dodatkowych załączników, które były wymagane przy składaniu tradycyjnych deklaracji VAT-7 (VAT-7K).

W projekcie znalazły się również rozwiązania dyscyplinujące podatników. Pierwsze z nich zakłada, że każda omyłka podatnika w części ewidencyjnej pliku (np. błąd w numerze NIP kontrahenta), która nie zostanie skorygowana w ciągu 14 dni od wezwania naczelnika urzędu skarbowego, skutkować będzie mandatem w wysokości 500 zł. Projekt zakłada także niezależne sankcje karnoskarbowe dotyczące tych podatników, którzy nie prześlą JPK oraz tych, którzy prześlą plik wadliwy. Karą zostanie objęte także nie wywiązanie się z obowiązku przesłania swoich ksiąg podatkowych bądź przekazanie ich w wadliwej formie.

2. Zdaniem eksperta

Wydatki na reklamę

Wydatki na reklamę i marketing, tak jak i inne wydatki, powinny być ponoszone w celu uzyskania przychodu.

Ze względu na bardzo zróżnicowany charakter tych wydatków cel uzyskania przychodu musi być wyraźnie zaakcentowany. W wyroku WSA w Krakowie z dnia 2 kwietnia 2008 r., I SA/Kr 207/07, LEX nr 477323, stwierdzono: „Przy wydatkach na cele marketingowe kluczowe znaczenie ma właściwe udokumentowanie wykonania umowy, chociaż działania marketingowe mogą mieć różną formę, a ich wymierne skutki mogą zaistnieć w odległym czasie, niemniej jednak zaliczenie ich do kosztów uzyskania przychodów musi mieć oparcie w

Małgorzata Słomka

Doradca podatkowy nr wpisu: 09900

Prawnik, Konsultant Podatkowy. Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego oraz Podyplomowego Studium Podatków i Prawa Podatkowego UW. W Instytucie pracuje od stycznia 2008 r. Przed zatrudnieniem w ISP pracowała w Kancelarii Adwokackiej, a następnie w Krajowej Izbie Doradców Podatkowych (Kierownik Działu Prawnego, Zastępca Dyrektora Biura). Odpowiedzialna za udzielanie konsultacji podatkowych, sporządzanie opinii, ekspertyz i pism procesowych, prowadzenie postępowań podatkowych oraz reprezentację klientów przez sądami administracyjnymi.

konkretnych zdarzeniach, choćby np. przez wskazanie rodzaju podjętych działań, adresata itp. Sam fakt zawarcia zatem umowy i wypłaty wynagrodzenia oraz ogólne stwierdzenia, że zostały poszerzone kontakty handlowe, nie jest dowodem na osiągnięcie przychodu nawet w przyszłości, skoro nie znajduje to innego potwierdzenia, choćby przez wskazanie nowego odbiorcy”.

W innym wyroku WSA w Krakowie z dnia 28 marca 2008 r., I SA/Kr 981/07, LEX nr 467986, Sąd wskazał:

„1. Z chwilą zakwestionowania przez organy zaliczenia konkretnego wydatku do kosztów uzyskania przychodów, na podatniku ciąży obowiązek wykazania, że zamiar poniesionego wydatku był obiektywnie związany z osiągniętym lub nawet zamierzonym przychodem. Skutki materialno-prawne w postaci potrącenia z przychodu wydatków w celu ich osiągnięcia mogą nastąpić jedynie wtedy, gdy podatnik przedstawi lub wskaże środki dowodowe uzasadniające poniesienie wydatków, a które umożliwią organowi przeprowadzenie dowodu w postępowaniu podatkowym na okoliczność istnienia związku pomiędzy poniesionymi wydatkami a osiągniętym lub zamierzonym przychodem.

2. Chociaż działania marketingowe czy konsultingowe mogą mieć różną formę i postać, a ich wymierne skutki mogą zaistnieć w odległym czasie, to zaliczenie

ich po myśli art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. do kosztów uzyskania przychodów musi opierać się na konkretnych zdarzeniach, choćby np. przez wskazanie rodzaju podjętych działań.

3. Ustalenia w zakresie dotyczącym celu poniesienia wydatku muszą mieć charakter zobiektywizowany, a skoro tak, to muszą one przede wszystkim zmierzać do odpowiedzi na pytanie, czy daje się «racjonalnie» powiązać konkretny wydatek z uzyskanym lub oczekiwanym przychodem”.

Również w innym orzeczeniu wydanym przez NSA, z dnia 8 grudnia 2006 r., II FSK 1503/05, LEX nr 261995, stwierdzono: „Kosztem uzyskania przychodów mogą być wydatki związane z marketingiem bądź innymi usługami, jednakże podatnik powinien wykazać w sposób wiarygodny potwierdzenie ich wykonania. Z chwilą zakwestionowania zaliczenia przez organy podatkowe konkretnego wydatku, jako niebędącego kosztem uzyskania przychodów, na podatniku ciąży obowiązek wykazania, że zamiar poniesionych wydatków był obiektywnie związany z osiągniętym lub nawet zamierzonym przychodem”

Małgorzata Słomka
Doradca podatkowy

NAJNOWSZE ORZECZNICTWO I INTERPRETACJE PODATKOWE

1. Wyroki sądów administracyjnych

Jak ustalać podstawę opodatkowania przy nieodpłatnym zniesieniu współwłasności?

W przypadku nieodpłatnego zniesienia współwłasności nieruchomości nakłady poczynione na nieruchomości przez nabywcę mogą stanowić dług pomniejszający czystą wartość nabytych praw majątkowych [...], o ile roszczenie o zwrot tych nakładów jest skonkretyzowane i uwzględnia ewentualne korzyści, uzyskane przez nabywcę z wyłączonego z nich korzystania – orzekł NSA w prawomocnym wyroku z dnia z 19 czerwca 2018 r. (II FSK 1614/16).

Wyrok został wydany po rozpatrzeniu skargi kasacyjnej MF od wyroku WSA uchylającego interpretację indywidualną wydaną na wniosek współwłaścicielki nieruchomości gruntowej, która w związku z nieodpłatnym zniesieniem współwłasności przedmiotowej nieruchomości zajęła stanowisko, że przy ustaleniu podstawy opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn należy uwzględnić wartość roszczenia o zwrot nakładów na wybudowanie budynku na tejże nieruchomości poniesionych z majątku wspólnego Podatniczki i jej męża.

W interpretacji indywidualnej działający z upoważnienia MF Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu uznał powyższe stanowisko za nieprawidłowe. Organ interpretacyjny przyjął, że aby nakłady na wybudowanie budynków na nieruchomości stanowiącej przedmiot współwłasności mogły być uznane za dług w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (dalej określanej jako „ustawa”), muszą przybrać postać roszczeń o ich zwrot, skoro zaś budowa budynku mieszkalnego na części działki była inwestycją wyłącznie Podatniczki i jej męża, to część nieruchomości, na której poczynione zostały nakłady, była im oddana do wyłącznego korzystania, przez co spełniona była przesłanka wyłączenia ewentualnego roszczenia o zwrot nakładów.

WSA we Wrocławiu wyrokiem z dnia 23 lutego 2016 r. (I SA/Wr 1760/15) uchylił powyższą interpretację, zaś NSA odrzucił skargę kasacyjną wywiedzioną od tegoż wyroku przez MF, wskazując, że nie jest trafne

twierdzenie, iż ewentualne wyłączone korzystanie przez Podatniczkę z tej części działki, na której wzniesiono budynek, wyklucza roszczenie o zwrot nakładów.

NSA odwołał się m.in. do uchwały SN z 28 września 1963 r. (III CO 33/62), zgodnie z którą możliwe jest wydzielenie współwłaścicielom odpowiednich części rzeczy do wyłącznego użytku (quoad usum), przy czym wydzielenie takie nie jest równoznaczne z formalnym bądź nieformalnym zniesieniem współwłasności, a jedynie stanowi skonkretyzowanie sposobu korzystania i jest czynnością zwykłego zarządu. Wskazał też na wyrok SN z dnia 14 listopada 1963 r. (III CR81/63), potwierdzający, że podział quoad usum jest dopuszczalny także wtedy, kiedy własności rzeczy nie wymuszają jego dokonania, lecz zgodnie chcą tego wszyscy współwłaściciele.

Z powyższego w oparciu o art. 226 § 1 K.c. wywiódł konkluzję, że skoro współwłaściciele korzystający w sposób wyłączny z części rzeczy w następstwie jej podziału quoad usum są posiadaczami samoistnymi całej rzeczy, to w wypadku zniesienia jej współwłasności przez podział współwłaściciele korzystający z rzeczy w warunkach wydzielenia części rzeczy do wyłącznego użytku mogą żądać rozliczenia poczynionych na rzecz nakładów, czy to koniecznych, o ile nie mają one pokrycia w korzyściach, które uzyskali z rzeczy, czy też innych, które zwiększają wartość rzeczy.

NSA uznał, że ponieważ planowane zniesienie współwłasności przez fizyczny podział nieruchomości ma być nieodpłatne, to podstawę opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn stanowić będzie wartość części nieruchomości, którą Podatniczka i jej mąż nabędą na wyłączną własność, bowiem w myśl art. 7 ust. 6 ustawy, podstawę opodatkowania tym podatkiem stanowi wartość rzeczy lub praw majątkowych w części przekraczającej wartość udziału we współwłasności, który przed jej zniesieniem przysługiwał nabywcy.

Zdaniem Sądu, gdyby przy ustalaniu tej wartości uwzględniono zwiększenie wartości nieruchomości spowodowane nakładami, a więc wydatkami, poczynionymi na nią przez Podatniczkę i jej męża, podatnicy ci byłiby obowiązani do uiszczenia podatku także od tej części wartości nieruchomości, która powstała w następstwie poczynionych przez nich nakładów. W takiej sytuacji

podstawę opodatkowania stanowiłaby nie czysta wartość nabytej rzeczy (ponad udział we współwłasności), lecz wartość powiększona kosztem majątku nabywców; czyli opodatkowana byłaby także część poniesionych przez nich nakładów. To zaś prowadziłoby do sprzeczności z zasadą, wyrażoną w art. 7 ust. 1 ustawy, że podstawę opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn stanowi czysta wartość, a więc wartość nabytych rzeczy i praw majątkowych po potrąceniu długów i ciężarów.

W ocenie NSA, sprzeczności tej pozwala uniknąć uznanie roszczenia o zwrot nakładów na wspólną nieruchomości za dług pomniejszający wartość nabytego prawa, dzięki czemu czysta wartość nabytego prawa odpowiada wielkości rzeczywistego przysporzenia majątkowego, jakie w wyniku nieodpłatnego zniesienia współwłasności uzyska Podatniczka i jej mąż. Odnosząc się do stanowiska MF Sąd zaznaczył jednocześnie, że twierdzenie o nieprzysługiwaniu roszczenia o zwrot nakładów może być uznane za zasadne dopiero po dokonaniu porównania wielkości nakładu z wielkością uzyskanej korzyści.

2. Interpretacje podatkowe

Wydatki na usługi budowlane dotyczące remontu lokalu mieszkalnego, który ma zostać sprzedany, w PKPiR

Zgodnie z art. 24a ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych osoby fizyczne, przedsiębiorstwa w spadku, spółki cywilne osób fizycznych, spółki cywilne osób fizycznych i przedsiębiorstwa w spadku, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie, wykonujące działalność gospodarczą, są obowiązane prowadzić podatkową księgę przychodów i rozchodów, zwaną dalej „księgą”, z zastrzeżeniem ust. 3, 5 i 5a, albo księgi rachunkowe, zgodnie z odrębnymi przepisami, w sposób zapewniający ustalenie dochodu (straty), podstawy opodatkowania i wysokości należnego podatku za rok podatkowy, w tym za okres sprawozdawczy, a także uwzględniać w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych informacje niezbędne do obliczenia wysokości odpisów amortyzacyjnych zgodnie z przepisami art. 22a-22o.

W związku z powyższym powstały wątpliwości, czy przedmiotowe wydatki należy wykazać w kolumnie 10. PKPiR dot. towarów handlowych, czy też w kolumnie 13. dot. pozostałych kosztów. W kwestii tej wypowiedział się Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji

indywidualnej z dnia 29 listopada 2018 r. (0115-KDIT3.4011.458.2018.2.WM). Jak wskazał organ w powyższej interpretacji: „ (...)W dniu 14 lutego 2018 r. Wnioskodawca nabył z rynku wtórnego od osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, na podstawie aktu notarialnego lokal mieszkalny, w celu jego dalszej odsprzedaży. Nabyty lokal w działalności prowadzonej przez Wnioskodawcę nie stanowi środka trwałego, a towar handlowy. Tak też został ujęty w kolumnie 10 podatkowej księgi przychodów i rozchodów. Zakupiony lokal wymaga ponoszenia przez Wnioskodawcę nakładów budowlano-remontowych, w celu uzyskania lepszej ceny przy jego sprzedaży. Nakłady te polegają na wymianie okien i drzwi, wymianie stolarki podłogowej, wymianie armatury łazienkowej i kuchennej, malowaniu ścian, zakupie wyposażenia. Wysokość poniesionych w związku z tym kosztów, zwiększających wartość nabytego mieszkania przekroczy 30% wartości początkowej lokalu. Ponoszone koszty są dokumentowane fakturami VAT i od tych faktur nie był i nie jest odliczany podatek VAT. (...)Zasady i sposób prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów określają przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów (Dz.U. z 2017 r., poz. 728 ze zm.). Ujęte w załączniku Nr 1 do rozporządzenia „Objaśnienia do podatkowej księgi przychodów i rozchodów” wskazują w jakich kolumnach należy wpisywać określone przychody i rozchody.

Zgodnie z pkt 10 Objasnień: kolumna 10 jest przeznaczona do wpisywania zakupu materiałów oraz towarów handlowych według cen zakupu. Przy czym zgodnie z § 3 pkt 2 ww. rozporządzenia ceną zakupu jest cena, jaką nabywca płaci za zakupione składniki majątku, pomniejszoną o podatek od towarów i usług, podlegający odliczeniu zgodnie z odrębnymi przepisami, a przy imporcie powiększoną o należne cło, podatek akcyzowy oraz opłaty celne dodatkowe, obniżoną o rabaty opusty, inne podobne obniżenia, w przypadku zaś otrzymania składnika majątku w drodze darowizny lub spadku – wartość odpowiadającą cenie zakupu takiego samego lub podobnego składnika.

Natomiast zgodnie z pkt 13 tych Objasnień: kolumna 13 jest przeznaczona do wpisywania pozostałych kosztów (poza wymienionymi w kolumnach 10-12), z wyjątkiem kosztów, których zgodnie z art. 23 ustawy o podatku dochodowym nie uznaje się za koszty uzyskania przychodów. W kolumnie tej wpisuje się w szczególności takie wydatki, jak: czynsz za lokal, opłatę

za energię elektryczną, gaz, wodę, c.o., opłatę za telefon, zakup paliw, wydatki dotyczące remontów, amortyzację środków trwałych, składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe pracowników w części finansowanej przez pracodawcę, składki na ubezpieczenie wypadkowe pracowników, wartość zakupionego wyposażenia (...). Określenie „w szczególności” oznacza, że w punkcie tym nie wymieniono wszystkich pozostałych kosztów, które należy wpisać w kolumnie 13 podatkowej księgi przychodów i rozchodów.

W myśl § 3 pkt 1 lit. a–d ww. rozporządzenia: towarami są towary handlowe, materiały podstawowe i pomocnicze, półwyroby (półfabrykaty), wyroby gotowe, braki i odpady oraz materiały przyjęte od zamawiających do przerobu lub obróbki, z tym że:

- a. towarami handlowymi są wyroby przeznaczone do sprzedaży w stanie nieprzerobionym; towarami handlowymi są również produkty uboczne uzyskiwane przy prowadzeniu działów specjalnych produkcji rolnej,
- b. materiałami (surowcami) podstawowymi są materiały, które w procesie produkcji lub przy świadczeniu usług stają się główną substancją gotowego wyrobu; do materiałów podstawowych zalicza się również materiały stanowiące część składową (montażową) wyrobu lub ściśle z wyrobem złączone (np. opakowania – puszki, butelki) oraz opakowania wysyłkowe wielokrotnego użytku (np. transportery, palety), jeżeli opakowania te nie są środkami trwałymi,

- c. materiałami pomocniczymi są materiały niebędące materiałami podstawowymi, które są zużywane w związku z działalnością gospodarczą i bezpośrednio oddają wyrobowi swoje właściwości,
- d. wyrobami gotowymi są wyroby własnej produkcji, których proces przerobu został całkowicie zakończony, wykonane usługi, prace naukowo-badawcze, prace projektowe, geodezyjno-kartograficzne, zakończone roboty, w tym także budowlane,
- e. produkcją niezakończoną jest produkcja w toku oraz półwyroby (półfabrykaty), to jest niegotowe jeszcze produkty własnej produkcji, a także wykonywane roboty, usługi przed ich ukończeniem.

Przy czym, zgodnie z § 3 pkt 4 cytowanego rozporządzenia: za koszt wytworzenia uważa się wszelkie koszty związane bezpośrednio i pośrednio z przerobem materiałów, z wykonywaniem usług lub pozyskaniem (wydobyciem) kopalin, z wyłączeniem kosztów sprzedaży wyrobów gotowych i usług.

Mając na względzie powyższe przepisy i przedstawione we wniosku zdarzenie przyszłe stwierdzić należy, że w kolumnie 10 podatkowej księgi przychodów i rozchodów Wnioskodawca zobowiązany jest ująć wydatki poniesione na zakup lokalu mieszkalnego przeznaczonego do sprzedaży, a także koszty usług niezbędnych do wykonania prac budowlano-remontowych”.

Reasumując należy stwierdzić, że usługi budowlane dotyczące lokalu mieszkalnego, który ma zostać odprzedany, należy ująć w kolumnie 10. PKPIR.

DLA ZARZĄDÓW I RAD NADZORCZYCH

Czy zwolnienie z art. 16 ust. 1 pkt 38a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. ma zastosowanie do członków zarządu spółki kapitałowej?

Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 38a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. nie uważa się za koszty uzyskania przychodów wydatków na rzecz osób wchodzących w skład rad nadzorczych, komisji rewizyjnych lub organów stanowiących osób prawnych oraz spółki, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1, z wyjątkiem wynagrodzeń wypłacanych z tytułu pełnionych funkcji.

Jednakże wskazać należy, że zgodnie z art. 201 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek han-

dlowych, zarząd prowadzi sprawy Spółki i reprezentuje Spółkę.

Oznacza to, że zarząd prowadzi sprawy Spółki we wszystkich obszarach niezastrzeżonych wyraźnie do kompetencji innych organów Spółki oraz reprezentuje Spółkę. Prowadzenie spraw Spółki dotyczy sfery wewnętrznej funkcjonowania Spółki (podejmowania decyzji organizacyjnych i gospodarczych w spółce), natomiast reprezentacja odnosi się do relacji zewnętrznych (składania oświadczeń woli wobec innych niż Spółka uczestników obrotu prawnego).

Treść przepisu art. 16 ust. 1 pkt 38a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r., nie uwzględnia zatem wydatków na rzecz

osób wchodzących w skład organów zarządzających osób prawnych, pozwalając tym samym na zaliczanie do kosztów uzyskania przychodów również innych niż wynagrodzenie z tytułu pełnionej funkcji wydatków ponoszonych na rzecz tych osób, przy zachowaniu ogólnych warunków wynikających z treści art. 15 ust. 1 ustawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że przepis art. 16 ust. 1 pkt 38a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r., nie będzie miał zastosowania do członków zarządu spółki kapitałowej, gdyż zarząd nie jest organem stanowiącym, a jest organem zarządzającym, wykonawczym.

INFORMACJE DLA PŁATNIKÓW ZUS

Niższe składki ZUS dla przedsiębiorców

Z dniem 1 stycznia 2019 roku przedsiębiorcy będą opłacać niższe składki ZUS – możliwość opłacania niższych stawek ZUS zależy będzie od przychodów jakie przedsiębiorcy osiągnęli. Osoby prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą jak również osoby z nimi współpracujące, po spełnieniu określonych przesłanek będą również mogły skorzystać z niższej składki ZUS.

Prawo do skorzystania będzie przysługiwać przedsiębiorcom, którzy rozpoczęli działalność gospodarczą oraz tym którzy już ją prowadzą Ci którzy prowadzili działalność gospodarczą przez cały ubiegły rok będą mogli skorzystać z ulgi w płaceniu składek pod warunkiem, że roczna kwota osiągniętych przez nich w roku ubiegłym przychodów nie przekroczyła 30 –krotności minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w 2018 roku.

Przedsiębiorcy osiągający niższe przychody nie będą musieli opłacać składek od 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. W stosunku do przedsiębiorców osiągających niskie przychody podstawa wymiaru składki uzależniona będzie od osiągniętego przez nich w roku ubiegłym przychodu.

Opłacanie składek w wysokości uzależnionej od przychodów będzie możliwe w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą oraz osoby z nimi współpracujące.

Osoby te będą korzystały z preferencji stawek jeżeli kwota rocznych przychodów w roku ubiegłym nie przekroczy 30 –krotności minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w grudniu tego roku oraz prowadziły one działalność gospodarczą w roku ubiegłym przez co najmniej 60 dni kalendarzowych

PODATKI I OPŁATY LOKALNE

Techniczne względy uniemożliwiające wykorzystanie gruntów budowlanych i budynków w prowadzeniu działalności gospodarczej

Art. 1 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w brzmieniu do dnia 1 stycznia 2016 r. wyłączał z zakresu pojęcia gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej te grunty, budowle lub budynki, które nie mogły być wykorzystywane do prowadzenia działalności ze względów technicznych. W praktyce przepis ten budził wiele wątpliwości i jako, że przepis powyższy w dalszym ciągu jest aktualny w stosunku do stanów faktycznych sprzed

nowelizacji, jest przedmiotem rozbieżnego orzecznictwa Sądów Administracyjnych.

W orzecznictwie sądów administracyjnych wielokrotnie wskazywano, że podstawowym kryterium związku z działalnością gospodarczą jest samo posiadanie danej nieruchomości przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą. Istotne jest, że związek danej nieruchomości z prowadzeniem działalności gospodarczej oznacza także związek pośredni, służący prowadzonej działalności i nie może być utożsamiany jedynie z działalnością faktyczną. Tym samym o tym, czy dana nieruchomość pozostaje związana z działalnością gospodarczą nie przesądza to, czy działalność gospo-

darca jest w danym obiekcie rzeczywiście prowadzona, ale to, czy jest w posiadaniu przedsiębiorcy. Przejściowe niewykorzystywanie przez podmiot gospodarczy części nieruchomości do wykonywania działalności gospodarczej nie daje podstaw do tego, by do wymiaru podatku od nieruchomości nie miały zastosowania stawki przewidziane dla nieruchomości związanych z działalnością gospodarczą (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 listopada 2014 r., II FSK 3049/12). Ustawodawca w praktyce dopuszcza możliwość wyłączenia z zakresu przedmiotów opodatkowania nieruchomości związanych z prowadzeniem działalności gospodarczych, które nie mogą być w tej działalności trwale wykorzystywane ze względów technicznych, nie definiując jednak pojęcia „względy techniczne”, ani nie odsyłając w tym zakresie do przepisów prawa budowlanego. W dniu 5 czerwca 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wydał wyrok, w którym odniósł się bezpośrednio do powyższej problematyki. Jak wskazał WSA: „Co istotne, w powołanym wyżej przepisie ustawodawca posłużył się sformułowaniem „nie jest i nie może być wykorzystywany” do prowadzenia działalności gospodarczej. Zdaniem Sądu zwrot ten oznacza, że przeszkoda w korzystaniu z nieruchomości wynikająca bezpośrednio z jej stanu technicznego musi mieć charakter trwały, a zarazem obiektywny, niezależny od woli i możliwości produkcyjnych, bądź finansowych danego podmiotu (por. też wyroki NSA: z dnia 9 stycznia 2009 r., II FSK 1354/07; z dnia 5 czerwca 2014 r., II FSK 1626/12; z dnia 16 września 2014 r., II FSK 2222/12; z dnia 25 listopada 2015 r., II FSK 2449/13; z dnia 18 października 2017 r. II FSK 2771/15). Nie można przy tym pojęcia trwałości występowania przeszkody w wykorzystywaniu przedmiotu opodatkowania w działalności gospodarczej rozpatrywać wyłącznie w odniesieniu do danego roku podatkowego. Takie zawężenie do jednego lub kilku lat podatkowych świadczyłoby wyłącznie o przejściowych i okresowych względach technicznych uniemożliwiających wykorzystywanie nieruchomości w działalności gospodarczej. W ocenie Sądu natomiast organy zasadnie oceniły, że prace budowlane podjęte na tej podstawie nie miały charakteru trwałego, a jedynie przejściowy, zmierzający do finalnego skutku jakim jest odnowa i poprawa standardu przedmiotu opodatkowania budynku. Nie była to zatem okoliczność wskazująca na zaistnienie „względów technicznych”, o których mowa w art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. Przebudowa budynku wynikała z woli oraz możliwości produkcyjnych i finansowych skarżących. Nawet jeżeli była prowadzona na przestrzeni

kilku lat (i być może jeszcze się nie zakończyła), stanowi jedynie przemijającą przeszkodę do wykorzystania tego budynku w działalności gospodarczej.”

Uwzględniając tezy wskazanego powyżej wyroku podkreślić należy, że tylko i wyłącznie trwała (a nie czasowa) przeszkoda w wykorzystywaniu przedmiotu opodatkowania w działalności gospodarczej wyłącza go z definicji art. 1a ust. 1 pkt 3 w brzmieniu do dnia 1 stycznia 2016 r. Należy przy tym podkreślić, że w orzecznictwie sądowoadministracyjnym prezentowany jest również pogląd odmienny. Np. w wyroku z dnia 10 września 2015 r. o sygn. II FSK 1972/13 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że względy techniczne, o których mowa w art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy, mogą także być wynikiem postępu technologicznego. Bez przebudowy lub adaptacji korzystanie z budynku lub budowli zgodnie z ich pierwotnym przeznaczeniem może być niemożliwe z uwagi na prawem określone warunki techniczne, przy czym niemożność ta ma charakter trwały, nawet wówczas, gdy możliwe jest (technicznie) dostosowanie budynku do nowych, obowiązujących norm technicznych.

Uwzględniając przedstawiony powyżej wyrok NSA, wskazać należy, że nie istnieje w pełni utrwalona linia orzecznicza co do omawianego problemu. Wydaje się przy tym, że względy słusznościowe przemawiałyby za podejściem, jakie zaprezentowane zostało w wyroku NSA. Hipotetyczna bowiem możliwość wykorzystania danego budynku, gruntu lub budowli w działalności gospodarczej wymaga uwzględnienia nieograniczonej wręcz ilości zmiennych. Pogląd powyższy jest jednak poglądem mniejszościowym.

KONTAKT

W przypadku zainteresowania powyższymi informacjami i ich wpływem na państwa działalność, prosimy o kontakt:

Agata Strocka

Konsultant podatkowy

tel. (22) 517 30 69

agata.strocka@isp-modzelewski.pl

OFERTA AUDYT

Od dnia 1 stycznia 2017 r. podwykonawcy robót budowlanych wymienionych w załączniku nr 14 do ustawy o podatku od towarów i usług po raz pierwszy w historii masowo przestaną płacić VAT będąc zmuszeni wnioskować do urzędów skarbowych o zwrot podatku naliczonego. Powodować to będzie konieczność przeprowadzania natychmiastowych kontroli podatkowych przez właściwe organy, w tym przez nowe organy celno-skarbowe, które obejmą zarówno podatników składających deklaracje z kwotą zwrotu różnicy podatku, jak i ich dostawców (hurtownie materiałów budowlanych).

Podatnicy składający deklaracje ze zwrotem podatku naliczonego muszą więc podjąć niezbędne działania mające na celu zmniejszenie ryzyka wynikającego z wadliwego ich sporządzenia oraz popełnionych błędów w ewidencjonowaniu i dokumentowaniu tego podatku. Zwłaszcza wobec wejścia w życie nowych przepisów związanych z używaniem nierzetelnych faktur VAT.

Instytut Studiów Podatkowych od wielu lat świadczy usługi związane z audytem podatkowym, a zwłaszcza weryfikacji ewidencji i deklaracji VAT-7 i VAT-7K przed ich złożeniem przez podatników. W związku z powyższym oferujemy usługę weryfikacji okresowej:

- kolejnych deklaracji podatkowych (podatek należny i podatek naliczony),
  - prowadzonych ewidencji dla potrzeb sporządzenia tych deklaracji,
  - posiadanych dokumentów źródłowych za dany okres podatkowy
- celem uniknięcia ryzyka odpowiedzialności podatkowej, karnoskarbowej i karnej.

Ta weryfikacja będzie następowała **každorazowo przed złożeniem poszczególnych deklaracji** przez podatnika. Usługa weryfikacji może być prowadzona w siedzibie podatnika, obsługującym je biurze rachunkowym lub na podstawie dokumentacji przekazanej w formie elektronicznej. Czas realizacji od 3 do 5 dni w zależności od ilości dokumentów. Cena usługi uzależniona jest od pracochłonności, a zwłaszcza ilości audytowanych dokumentów.

W przypadku pytań bądź wątpliwości pozostają do Państwa dyspozycji: Pan Andrzej Sarna, Dyrektor Działu Marketingu, tel. 22 517 30 86, andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl, Pani Agata Strocka, starszy specjalista w Dziale Audytu Podatkowego, tel. 22 517 30 69, agata.strocka@isp-modzelewski.pl oraz Pani Katarzyna Wawrzonkiewicz, specjalista w Biurze Obsługi Polis Podatkowych, tel. 22 517 30 76, katarzyna.wawrzonkiewicz@isp-modzelewski.pl.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy sp. z o.o.

Zarząd		Działy
<p>prof. dr hab. Witold Modzelewski prezes zarządu radca prawny doradca podatkowy nr 00001 tel. 22 517 30 60, 501 01 01 08 e-mail: witold.modzelewski@isp-modzelewski.pl</p> <p>Renata Janiec-Modzelewska wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 00777 tel. 22 517 30 70 wew. 105, 601 225 855 e-mail: renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl</p> <p>Jerzy Bielawny wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 01079 tel. 22 517 30 60, 602 652 955 e-mail: jerzy.bielawny@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Doradztwa Podatkowego Mariusz Unisk tel. 22 517 30 94, 501 603 910 e-mail: maiursz.unisk@isp-modzelewski.pl</p> <p>Dyrektor Generalny do spraw Postępowania Podatkowych Jacek Aninowski tel. 22 517 30 87 e-mail: jacek.aninowski@isp-modzelewski.pl</p> <p>Departament Prawny Jacek Pyssa tel. 22 517 30 67, 501 455 500 e-mail: jacek.pyssa@isp-modzelewski.pl</p> <p>Biuro Obsługi Sporów Podatkowych Katarzyna Wawrzonkiewicz dyrektor biura tel. 22 517 30 76 e-mail: biuro.obslugi@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Edukacji Jarosław Skonecki dyrektor tel. 22 517 30 60 wew. 215, 601 365 765 e-mail: jaroslaw.skonecki@isp-modzelewski.pl</p> <p>Dział Marketingu Andrzej Sarna dyrektor tel. 22 517 30 86, 501 603 907 e-mail: andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl</p> <p>Dział Wydawnictw Robert Fajkowski kierownik tel. 22 517 30 60 wew. 141 e-mail: robert.fajkowski@isp-modzelewski.pl</p> <p>Dział Audytu Podatkowego Agata Strocka konsultant podatkowy, główny specjalista w dziale audytu podatkowego tel. 22 517 30 69, 501 134 269 e-mail: agata.strocka@isp-modzelewski.pl</p>

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy - Audyt sp. z o.o.

Siedziba	Zarząd	
<p>ul. Kaleńska 8 04-367 Warszawa tel. 22 517 30 70 fax. 22 517 30 71 e-mail: audyt@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Renata Janiec-Modzelewska Prezes Zarządu Doradca Podatkowy Nr wpisu 00777</p> <p>Jarosław Stefaniak Wiceprezes Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 10832</p>	<p>Beata Pytkowska Członek Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 12391</p>

Departamenty

Departament Audytu Finansowego

Jarosław Stefaniak
Kierownictwo Departamentu
Biegły Rewident nr ew. 10832
tel. 22 517 30 70 wew. 203, 504 403 041
e-mail: jaroslaw.stefaniak@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Finansowo-Księgowej

Elżbieta Cajs
Kierownictwo Departamentu
Certyfikat Księgowy nr ew. 7367/2004
tel. 22 517 30 70 wew. 233, 506 067 205
e-mail: elzbieta.cajs@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Kadrowo-Płacowej

Alicja Antos
Kierownictwo Departamentu
tel. 22 517 30 70 wew. 238, 501 603 907
e-mail: alicja.antos@isp-modzelewski.pl

Departament Doradztwa Podatkowego

Renata Janiec-Modzelewska
Kierownictwo Departamentu
Doradca Podatkowy nr ew. 00777
tel. 22 517 30 70 wew. 105, 601 225 855
renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl

Oddziały Instytutu Studiów Podatkowych

Oddział Małopolski	Oddział Śląski	Oddział Wielkopolski
<p>Ul. Gertrudy 7/12 31-046 Kraków tel. 12 429 24 01 fax 12 423 23 00 e-mail: biuro.krakow@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Jordana 7B 40-056 Katowice tel. 32 259 71 50 fax 32 253 99 89 e-mail: biuro.katowice@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Wiślana 53 60-401 Poznań tel. 61 843 09 21/22 tel./fax 61 848 33 48 e-mail: biuro.poznan@isp-modzelewski.pl</p>